Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 4. julija 2024*

„Pritožba – Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Ocenjevalno poročilo – Obveznost obrazložitve – Dolžnost skrbnega ravnanja – Ničnostna in odškodninska tožba“

V zadevi C-5/23 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 5. januarja 2023,

Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki sta ga sprva zastopala G. Predonzani in K. Tóth, nato K. Tóth, agenta,

pritožnik,

druga stranka v postopku je

KD, ki jo zastopajo D.-A. Pappa, dikigoros, A. Pappas in S. Pappas, avocats,

tožeča stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi O. Spineanu-Matei, predsednica senata, J.-C. Bonichot (poročevalec) in S. Rodin, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

1 Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 26. oktobra 2022, KD/EUIPO (T-298/20, EU:T:2022:671, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to sodišče ocenjevalno poročilo osebe KD za ocenjevalno obdobje 2019 (v nadaljevanju: sporno poročilo) razglasilo za nično.

Pravni okvir

Kadrovski predpisi za uradnike Evropske unije

2 Člen 43 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) določa:

„Za vsakega uradnika se pripravi letno poročilo o sposobnostih, učinkovitosti in ravnanju v službi, kakor predvidi organ za imenovanja vsake institucije v skladu s členom 110. V tem poročilu se navede, ali je bila raven delovne uspešnosti uradnika zadostna ali ne. Organ za imenovanja vsake institucije predpiše določbe o pravici do vložitve ugovora v postopku priprave poročila, ki jo je treba uveljaviti pred vložitvijo pritožbe iz člena 90(2).

Za razred AST 5 ali višje lahko poročilo vsebuje tudi mnenje, ali bi bil uradnik na podlagi njegove delovne uspešnosti sposoben opravljati funkcijo upravnega uslužbenca.

Uradnik se seznani s poročilom. Ima pravico podati vsa ustrezna pojasnila.“

3 Člen 90 Kadrovskih predpisov v odstavku 2 določa:

„Vsaka oseba, za katero veljajo ti kadrovski predpisi, lahko pri organu za imenovanja vloži pritožbo zoper akt, ki je imel zanjo negativne posledice, ne glede na to, ali je omenjeni organ sprejel odločitev ali pa ni sprejel nobenega od ukrepov, predpisanih v Kadrovskih predpisih. Pritožbo je treba vložiti v treh mesecih. Rok začne teči:

– na dan objave akta, če gre za ukrep splošne narave;

– na dan, ko zadevno osebo uradno obvestijo o odločitvi, nikakor pa ne pozneje kakor na dan, ko je ta prejela uradno obvestilo, če ukrep zadeva neko določeno osebo; če pa akt, ki zadeva neko določeno osebo, vključuje tudi pritožbo proti drugi osebi, začne rok glede na to drugo osebo teči na dan, ko ta prejme uradno obvestilo o tem, vendar nikakor ne pozneje od dneva objave;

– na dan izteka roka, predpisanega za odgovor, kadar gre za pritožbo zoper molk organa, ki pomeni zavrnitev zahteve, kakor določa odstavek 1.

Organ obvesti zadevno osebo o svoji obrazloženi odločitvi v štirih mesecih po datumu vložitve pritožbe. Če po izteku tega roka ni odgovora na pritožbo, se šteje, da gre za molk organa, ki pomeni zavrnitev zahteve, zoper katero se lahko vloži pritožba [tožba] na podlagi člena 91.“

4 Člen 110 Kadrovskih predpisov se glasi:

„1. Splošne določbe za izvajanje kadrovskih predpisov sprejme organ za imenovanja vsake institucije po posvetovanju z odborom uslužbencev in Odborom za kadrovske predpise.

2. Pravila za izvajanje teh kadrovskih predpisov, ki jih sprejme [Evropska k]omisija, vključno s splošnimi izvedbenimi določbami iz odstavka 1, se smiselno uporabljajo za agencije. Komisija zato agencije obvesti o vsakem izvedbenem pravilu takoj po njegovem sprejetju.

Izvedbena pravila začnejo v agencijah veljati devet mesecev po začetku njihove veljavnosti pri Komisiji ali devet mesecev po datumu, ko je Komisija o sprejetju izvedbenega pravila obvestila agencije, kar nastopi pozneje. Ne glede na navedeno se agencija lahko odloči tudi, da bodo izvedbena pravila začela veljati na zgodnejši datum.

Z odstopanjem lahko agencija pred potekom omenjenega devetmesečnega obdobja iz drugega pododstavka tega odstavka in po posvetovanju z odborom uslužbencev predloži Komisiji v soglasje izvedbena pravila, ki se razlikujejo od tistih, ki jih je sprejela Komisija. Pod enakimi pogoji lahko agencija zaprosi Komisijo za soglasje, da nekaterih od navedenih izvedbenih pravil ne uporabi. V slednjem primeru lahko Komisija, namesto da zahtevek sprejme ali zavrne, zahteva, da ji agencija predloži v soglasje izvedbena pravila, ki se razlikujejo od tistih, ki jih je sprejela Komisija.

Devetmesečno obdobje iz drugega pododstavka tega odstavka se začasno prekine od datuma, ko je agencija zaprosila Komisijo za soglasje, do datuma, ko je Komisija izrazila svoje stališče.

Agencija lahko po posvetovanju s svojim odborom uslužbencev predloži Komisiji v soglasje izvedbena pravila, ki se nanašajo na druge zadeve kot izvedbena pravila, ki jih je sprejela Komisija.

Agencije za namene sprejetja izvedbenih pravil zastopa upravni odbor ali enakovreden organ, naveden v aktu Unije o njihovi ustanovitvi.

3. Za namene sprejetja pravil, ki jih sporazumno sprejmejo institucije, se agencije ne štejejo za institucije. Vseeno se Komisija pred sprejetjem teh pravil z agencijami posvetuje.

4. Osebje je treba seznaniti s pravili za izvajanje teh kadrovskih predpisov, vključno s splošnimi izvedbenimi določbami iz odstavka 1 in pravili, ki jih sporazumno sprejmejo organi za imenovanja institucij.

5. Upravne službe institucij in agencij se redno posvetujejo o uporabi teh kadrovskih predpisov. Agencije so na teh posvetovanjih skupno zastopane v skladu s pravili, ki jih določijo sporazumno.

6. Sodišče Evropske unije upravlja register pravil, ki jih je sprejel organ za imenovanja vsake institucije za izvajanje teh kadrovskih predpisov, in pravil, ki so jih sprejele agencije, če ta odstopajo od pravil, ki jih je sprejela Komisija, v skladu s postopkom iz odstavka 2, vključno z njihovimi morebitnimi spremembami. Institucije in agencije imajo neposreden dostop do tega registra in neomejeno pravico, da spremenijo svoja pravila. Države članice imajo neposreden dostop do tega registra. Poleg tega Komisija vsaka tri leta Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o pravilih za izvajanje teh kadrovskih predpisov, ki jih je sprejel organ za imenovanje vsake institucije.“

SDI 43

5 EUIPO za izvajanje člena 43 Kadrovskih predpisov uporablja Sklep Komisije C(2013) 8985 z dne 16. decembra 2013 o splošnih določbah za izvajanje člena 43 Kadrovskih predpisov in določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 44, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov (v nadaljevanju: SDI 43). Člen 7 SDI 43 določa:

„1. Obrazložena zavrnitev poročila s strani zaposlenega na delovnem mestu […] samodejno pomeni predložitev zadeve drugostopenjskemu ocenjevalcu. […]

[…]

3. V dvajsetih delovnih dneh od obrazložene zavrnitve poročila in po dialogu iz odstavka 2 drugostopenjski ocenjevalec poročilo potrdi ali ga spremeni in svojo odločitev obrazloži.

[…]

4. Po odločitvi drugostopenjskega ocenjevalca postane poročilo dokončno. […]“

Dejansko stanje

6 Dejansko stanje spora je v točkah od 2 do 14 izpodbijane sodbe povzeto tako:

„2 16. julija 2015 je [KD, tožeča stranka na prvi stopnji,] v skladu s členom 2(f) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije […] začela delati pri [EUIPO] kot začasna uslužbenka za obdobje petih let. Razporejena je bila na oddelek za akademijo pri EUIPO.

3 Tožeča stranka je bila 15. februarja 2016 imenovana za vodjo ekipe.

4 Od leta 2015 je imela tožeča stranka osebne in zdravstvene težave. Za te je bil potreben [zaupno]. Tožeča stranka je bila upravičena tudi do [zaupno].

5 Sredi leta 2019 je bilo tožeči stranki vročeno polletno poročilo o delu. V njem je med drugim navedeno, da je ‚dosegla svoje cilje do T 2, z izjemo izvedbe banke talentov […] (zadržana zaradi težav, povezanih z varstvom podatkov) in IPDentical (javni razpis v teku)‘, da se ‚v vlogi vodje ekipe dobro počuti‘ ter da je bila ‚v [prvi] polovici [leta 2019] zelo dejavna in usmerjena k rezultatom‘.

6 Julija 2019 je potekal dialog med tožečo stranko in upravo.

7 3. februarja 2020 je bil opravljen ocenjevalni razgovor tožeče stranke za leto 2019.

8 11. marca 2020 je tožeča stranka prejela sporno poročilo.

9 Sporno poročilo se začne z razdelki, naslovljenimi ‚Splošne informacije‘, ‚Informacije o delavcu‘, ‚Ocenjevalni dialog‘ in ‚Ugotovitve o delovnih pogojih, vključno z delom na daljavo (po potrebi)‘. Naslednji razdelek z naslovom ‚Ocena ciljev‘ ‚vsebuje oceno doseženih rezultatov, vključno s kakovostjo opravljenega dela in zavzetostjo zaposlenega na delovnem mestu, ter [ključne kazalnike uspešnosti], določene za obdobje, ki ga zajema ta ocena‘. Ta

razdelek zajema cilje skupine, skupaj z opisom posamičnega prispevka tožeče stranke k vsakemu od teh ciljev, ključne kazalnike uspešnosti, zadevno strateško področje in oceno ‚Dosežen cilj'. Med ključnimi kazalniki uspešnosti cilja z naslovom ‚Vzpostavitev dejavnosti in projektov, opredeljenih in odobrenih v [strateškem načrtu za leto 2020] in [letnem delovnem programu]' je med drugim vzpostavitev banke talentov v prvem četrtletju. Sledijo ‚Splošne ugotovitve o ciljih', v okviru katerih je navedeno, da je tožeča stranka ‚dosegla večino zastavljenih ciljev', vendar se je izvedba banke talentov zaradi težav z varstvom podatkov zamaknila.

10 Naslednji razdelek ima naslov ‚Ravnanje v službi'. V temu razdelku je navedeno, da tožeča stranka ‚[v] celoti ustreza pričakovanjem', ‚dobro sodeluje s sodelavci na neposreden, odkrit in pošten način' ter ‚se zaveda, kdaj je potreben kompromis'.

11 Naslednji razdelek z naslovom ‚Ocena sposobnosti', vsebuje ‚ocenjevanje sposobnosti zaposlenega na delovnem mestu glede na spretnosti, ki se zahtevajo za njegovo funkcionalno skupino in naziv'. Ta razdelek zajema devet sposobnosti. Za vsako od njih je v spornem poročilu navedena zahtevana raven, ki ustreza oceni, ki jo EUIPO pričakuje od zaposlenega na delovnem mestu, in dejansko pridobljena ocena. Ocenjevalna lestvica urada EUIPO ima več ravni, vključno z ravnmi ‚v razvoju' (1), ‚ustrezno' (2) in ‚napredno' (3).

12 Tožeča stranka je dobila zahtevano oceno 3 za šest sposobnosti. Za drugo sposobnost je dobila oceno 3, ki je bila višja od zahtevane ocene 2. Tožeča stranka pa je, nasprotno, za sposobnosti ‚Določanje prednostnih nalog in organizacija' in ‚Odpornost' dobila oceno 2, medtem ko je bila zahtevana ocena 3. V ‚Splošnih ugotovitvah o sposobnostih' je pojasnjeno, da ‚piše hitro, jasno in pravilno' ter da ima ‚visoko raven znanja o akademskem področju in se zaveda pomena tega znanja za [EUIPO]'. Vendar je v teh stališčih v zvezi z ‚njenim določanjem prednostnih nalog in [njeno] organizacijo pojasnjeno, [da] je bila nekajkrat opozorjena, naj upošteva roke in jih vnaprej predvidi'.

13 Naslednja razdelka sta naslovljena ‚Ocena razvojnega programa' in ‚Splošna ocena'. Za zadnjenavedeni razdelek se je tožeči stranki dodelila ocena ‚UZR' ali ‚ustreza zahtevani ravni za zasedeno delovno mesto', kar je predzadnja raven na splošni ocenjevalni lestvici EUIPO s šestimi stopnjami in na zadostni ravni v smislu člena 43 Kadrovskih predpisov […]. Tej oceni sledijo naslednji ‚Splošni ocenjevalni komentarji nadrejenega':

‚Poleg tega, kar je bilo izraženo med dialogom julija in v drugem polletju, je [tožeča stranka] dosegla svoje cilje. [Tožeča stranka] je upravna uslužbenka in jo je treba obravnavati kot vzor osebju oddelka za akademijo, saj kaže ustrezne sposobnosti, predvideva naloge, si nenehno prizadeva ohranjati in zagotavljati visok standard delovanja ter si prizadeva za stalno izboljševanje kakovosti. V tem okviru jo je bilo treba ob nekaj priložnostih opozoriti, da se mora držati rokov in pokazati proaktivnost, ki je je sposobna.'

14 Organ, pooblaščen za sklepanje pogodb o zaposlitvi […], je 1. aprila 2020 tožečo stranko obvestil o svoji odločitvi, da ne podaljša njene pogodbe […]. V tej odločbi je [navedeni organ] pojasnil, da je upošteval sporno poročilo."

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

7 KD je 22. maja 2020 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, s katero je predlagala, prvič, razglasitev ničnosti spornega poročila in, drugič, povračilo nepremoženjske škode, ki naj bi ji nastala zaradi tega poročila.

8 V utemeljitev tožbe je KD navedla tri tožbene razloge. Ti tožbeni razlogi so se v bistvu nanašali na, prvič, kršitev obveznosti obrazložitve in pravice do obrambe ter na napačno ugotovitev dejanskega stanja, drugič, očitne napake pri presoji in, tretjič, kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja.

9 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo sporno poročilo zaradi pomanjkljive obrazložitve, napačne ugotovitve dejanskega stanja in kršitve dolžnosti skrbnega ravnanja razglasilo za nično.

10 Prvič, ugotovilo je, da ocenjevalec ni obrazložil ocene, ki jo je KD prejela za sposobnost „Sposobnost prilagajanja“.

11 Drugič, presodilo je, da ocenjevalec ni dokazal resničnosti opominov glede spoštovanja rokov, ki naj bi bili v upoštevnem obdobju poslani KD.

12 Tretjič, presodilo je, da ocenjevalec ni upošteval zdravstvenih težav KD, s katerimi je bil seznanjen in ki so se nadaljevale v ocenjevalnem obdobju, s čimer naj bi kršil dolžnost skrbnega ravnanja.

13 Po drugi strani pa je Splošno sodišče presodilo, da razglasitev ničnosti spornega poročila sama po sebi pomeni ustrezno in zadostno odškodnino za zatrjevano škodo, in je odškodninski zahtevek zavrnilo.

Predlogi strank v pritožbenem postopku

14 EUIPO Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano sodbo razveljavi;

– ničnostno tožbo zavrže kot nedopustno ali zavrne kot neutemeljeno ali, podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču ter

– KD naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

15 KD predlaga zavrnitev pritožbe in naložitev stroškov EUIPO.

Pritožba

16 EUIPO v utemeljitev svoje pritožbe navaja štiri pritožbene razloge. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri razlagi člena 43 Kadrovskih predpisov v povezavi s členom 110 Kadrovskih predpisov. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava v zvezi s pravno naravo praktičnega vodnika o ocenjevanju, sankcionirano kršitvijo obveznosti obrazložitve in posledicami, ki iz tega izhajajo. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na izkrivljanje dejstev in napačno presojo dokazov. Četrti pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava pri razlagi dolžnosti skrbnega ravnanja in kršitev obveznosti obrazložitve Splošnega sodišča.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

17 EUIPO s prvim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 23 do 31 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo pri razlagi člena 43 Kadrovskih predpisov v povezavi s členom 110 Kadrovskih predpisov, ker je ugotovilo, da izčrpanje notranjih pravnih sredstev ni pogoj za dopustnost tožbe zoper ocenjevalno poročilo. Trdi, da člen 7 SDI 43, ki se na podlagi člena 110(2) Kadrovskih predpisov za EUIPO uporablja po analogiji, določa, da mora uradnik ali drug uslužbenec, ki želi izpodbijati svoje ocenjevalno poročilo, najprej vložiti notranji ugovor.

18 KD meni, da je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti.

Presoja Sodišča

19 Sodišče je že razsodilo, da glede na naravo ocenjevalnega poročila iz člena 43 Kadrovskih predpisov, ki izraža svobodno izraženo mnenje ocenjevalcev, in ne presoje organa, pristojnega za imenovanja, vložitev uradne pritožbe v smislu člena 90(2) Kadrovskih predpisov ni nujni pogoj za vložitev tožbe zoper tak akt. Tožbo je torej mogoče vložiti od takrat, ko je mogoče ocenjevalno poročilo šteti za dokončno (glej v tem smislu sodbo z dne 3. julija 1980, Grassi/Svet, 6/79 in 97/79, EU:C:1980:178, točka 15).

20 Vendar pa EUIPO trdi, da ta sodna praksa ne nasprotuje temu, da organ za imenovanja uvede notranje pravno sredstvo, ki ga mora uradnik ali uslužbenec, ki želi izpodbijati njegovo oceno, vložiti, preden zadevo predloži sodišču.

21 EUIPO meni, da je taka pristojnost organu za imenovanja podeljena s členom 43, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov, ki v zadnjem stavku določa, da „[o]rgan za imenovanja vsake institucije predpiše določbe o pravici do vložitve ugovora v postopku priprave poročila, ki jo je treba uveljaviti pred vložitvijo pritožbe iz člena 90(2)“.

22 Vendar take razlage ni mogoče sprejeti. Čeprav člen 43, prvi odstavek, Kadrovskih predpisov določa, da organ za imenovanja vsake institucije predpiše določbe o pravici do vložitve notranjega ugovora v ocenjevalnem postopku, pa v njem nikakor ni navedeno, da bi bila vložitev takega ugovora obveznost uradnika ali uslužbenca.

23 Zato člena 7 SDI 43, s katerim je Komisija za izvajanje člena 43 Kadrovskih predpisov določila pogoje, pod katerimi lahko uradnik ali uslužbenec vloži notranji ugovor zoper svoje ocenjevalno poročilo, tudi ni mogoče razlagati tako, da uvaja pogoj za vložitev tožbe.

24 Komisija naj bi poleg tega prekoračila pristojnost, ki jo ima na podlagi člena 110(1) Kadrovskih predpisov, da sprejme splošne določbe za izvajanje Kadrovskih predpisov, če bi s členom 7 SDI 43 dopolnila posebne pogoje za dostop uradnikov in uslužbencev Evropske unije do sodišča iz člena 90(2) in člena 91 Kadrovskih predpisov.

25 Zato EUIPO neutemeljeno trdi, da je Splošno sodišče s tem, ko je presodilo, da je KD lahko vložila tožbo zoper sporno poročilo, ne da bi prej vložila notranji ugovor iz člena 7 SDI 43, napačno uporabilo pravo.

26 Prvi pritožbeni razlog je torej treba zavrniti.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

27 EUIPO z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da je ocenjevalec KD kršil dolžnost obrazložitve, saj ni pojasnil, zakaj je bila KD dodeljena ocena, ki je nižja od ocene, zahtevane za sposobnost „Sposobnost prilagajanja“, in da ta kršitev upravičuje razglasitev ničnosti spornega poročila.

28 Na prvem mestu, EUIPO graja trditev Splošnega sodišča iz točke 67 izpodbijane sodbe, v skladu s katero je v točki 3.5.5 priloge A k praktičnemu vodniku o ocenjevanju določeno pravilo, ki ocenjevalce zavezuje. Po mnenju EUIPO ta praktični vodnik ni niti pravni akt niti skupek pravil glede ravnanja, ampak vsebuje le napotke in komentarje za uporabo členov 43 in 44 Kadrovskih predpisov ter SDI 43. EUIPO iz tega sklepa, da v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče presodilo v točkah 79 in 80 izpodbijane sodbe, neupoštevanje priporočila iz točke 3.5.5 priloge A k navedenemu praktičnemu vodniku, da se navedejo pojasnila, kadar so sposobnosti ocenjene na ravni, ki je nižja od zahtevane ocene, ne pomeni, da je sporno poročilo pomanjkljivo obrazloženo.

29 Na drugem mestu, EUIPO meni, da priporočilo ocenjevalcem iz točke 3.5.5 priloge A k praktičnemu vodniku o ocenjevanju presega zahteve glede obrazložitve ocenjevalnega poročila, ki izhajajo iz sodne prakse. V ocenjevalnem poročilu naj ne bi bilo treba izčrpno opisati delovne uspešnosti uslužbenca, ampak le predstaviti odločilne elemente.

30 Na tretjem mestu, to, da v spornem poročilu ni bila pojasnjena ocena, dosežena za sposobnost „Sposobnost prilagajanja“, naj na oceno KD ne bi imelo takega vpliva, da bi to upravičevalo razglasitev ničnosti tega poročila.

31 KD meni, da je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti.

Presoja Sodišča

32 Na prvem mestu, EUIPO trdi, da priporočilo iz točke 3.5.5 priloge A k praktičnemu vodniku o ocenjevanju, v skladu s katerim ocenjevalec poda pojasnila, kadar se ena ali več sposobnosti oceni pod zahtevano ravnjo, v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče presodilo v točki 67 izpodbijane sodbe, ni obvezujoče.

33 Vendar je Sodišče razsodilo, da kadar institucija sprejme okvirna pravila glede ravnanja za upravo in z njihovo objavo napove, da jih bo v prihodnje uporabljala v primerih, na katere se nanašajo, se ta institucija sama omeji pri svoji diskrecijski pravici in od teh pravil načeloma ne more odstopiti, saj bi lahko bila sicer glede na okoliščine primera sankcionirana zaradi kršitve splošnih pravnih načel, kot sta načelo enakega obravnavanja in načelo varstva legitimnih pričakovanj (glej v tem smislu sodbi z dne 1. decembra 1983, Blomefield/Komisija, 190/82, EU:C:1983:358, točka 20, in z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 40).

34 V obravnavanem primeru pravilo iz točke 3.5.5 priloge A k vodniku o ocenjevanju ni bilo le objavljeno, ampak je bila njegova vsebina tudi izrecno povzeta v spornem poročilu v obliki navodila ocenjevalcu, in sicer tako: „Če so sposobnosti ocenjene na ravni, ki je nižja od zahtevane ocene, pri čemer ta raven vpliva na uspešnost, navedite pojasnila v razdelku ‚Splošne ugotovitve o sposobnostih.‘“

35 V teh okoliščinah Splošno sodišče s tem, ko je odločilo, da je navedeno pravilo zavezujoče, ne glede na to, da je v praktičnem vodniku o ocenjevanju navedeno, da ta vodnik nima pravne moči, ni napačno uporabilo prava.

36 Na drugem mestu, EUIPO Splošnemu sodišču očita, da je ocenjevalcu naložilo strožjo obveznost obrazložitve, kot se zahteva s sodno prakso. Vendar je Splošno sodišče, kot je bilo navedeno zgoraj, ugotovilo le, da je EUIPO s sprejetjem točke 3.5.5 priloge A k praktičnemu vodniku o ocenjevanju ocenjevalcem sam naložil dodatno obveznost obrazložitve ocenjevalnih poročil svojih uradnikov in uslužbencev, in opozorilo, da v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 33 te sodbe, spoštovanje enakega obravnavanja in legitimnih pričakovanj zahteva, da se ta obveznost spoštuje.

37 Na tretjem mestu, EUIPO trdi, da pomanjkljiva obrazložitev, ki se mu očita, v nobenem primeru ni vplivala na pravilnost splošne ocene KD, tako da je Splošno sodišče napačno presodilo, da je taka pomanjkljiva obrazložitev že sama po sebi upravičevala razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila.

38 Vendar je obveznost obrazložitve iz člena 296 PDEU, ki je potrjena v členu 41(2)(c) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, temeljno načelo prava Unije, katerega namen je zadevni osebi dati zadostne podatke, da lahko presodi o utemeljenosti akta, ki posega v njen položaj, in o smotrnosti vložitve pravnega sredstva, s katerim izpodbija njegovo zakonitost, ter omogočiti sodišču Unije opravljanje nadzora (glej v tem smislu sodbo z dne 24. novembra 2022, Thunus in drugi/EIB, C-91/21 P, EU:C:2022:928, točka 81).

39 Zato je v skladu z ustaljeno sodno prakso obveznost obrazložitve, ki je tako določena v členu 296 PDEU, bistvena postopkovna zahteva v smislu člena 263 PDEU (glej v tem smislu sodbo z dne 13. januarja 2022, YG/Komisija, C-361/20 P, EU:C:2022:17, točka 41), katere kršitev povzroči razglasitev ničnosti odločbe.

40 Splošno sodišče torej s tem, ko je presodilo, da pomanjkljiva obrazložitev spornega poročila upravičuje razglasitev ničnosti tega poročila, ni napačno uporabilo prava.

41 Iz navedenega izhaja, da je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

42 EUIPO s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče v točkah 93 in od 96 do 103 izpodbijane sodbe izkrivilo dejstva in napačno presodilo dokaze iz spora.

43 Na prvem mestu, Splošno sodišče naj bi s tem, ko je od EUIPO zahtevalo, naj dokaže, da je res poslal opomine za spoštovanje rokov, ki so v upoštevnem obdobju veljali za KD, obrnilo dokazno breme. Poleg tega naj upravi ne bi bilo treba pošiljati pisnih opominov ali opozoril v zvezi z določenim rokom zaposlenemu vsakič, ko je to potrebno.

44 Na drugem mestu, obrazložitev Splošnega sodišča naj bi bila v zvezi z vprašanjem obstoja teh opominov za spoštovanje rokov očitno protislovna. Po eni strani je Splošno sodišče namreč v točki 100 izpodbijane sodbe ugotovilo, da EUIPO ni predložil nobenega dokaza, ki bi dokazoval resničnost navedenih opominov. Po drugi strani je v točki 93 te sodbe kot nedopustne zavrnilo dokaze, ki jih je EUIPO predložil v prilogah od D1 do D5 k dupliki, da bi dokazal obstoj navedenih opominov.

45 KD trdi, da tretji pritožbeni razlog ni utemeljen.

Presoja Sodišča

46 Na prvem mestu, očitek, da je Splošno sodišče neupravičeno obrnilo dokazno breme, ker je EUIPO naložilo obveznost, da dokaže resničnost opominov za spoštovanje rokov, ki naj bi jih nadrejeni v upoštevnem obdobju poslal KD, ni utemeljen.

47 Kot je namreč Sodišče že večkrat razsodilo, pravila prava Unije ne zahtevajo predložitve dokaza o negativnem dejstvu (glej v tem smislu sodbo z dne 24. marca 1988, Komisija/Italija, C-104/86, EU:C:1988:171, točka 11).

48 Zato od KD ni bilo mogoče zahtevati, naj predloži dokaz, da ji v upoštevnem obdobju ni bil poslan noben opomin glede spoštovanja rokov.

49 Poleg tega Splošno sodišče s tem, ko je ugotovilo, da bi moral EUIPO predložiti vsaj *prima facie* dokaz o resničnosti teh opominov, navedenih v spornem poročilu, ni napačno uporabilo prava. To dokazno breme od EUIPO ne zahteva, da svojim uradnikom in uslužbencem pošilja opomine ali opozorila izključno v pisni obliki, temveč da hrani dokaze o pomembnih ali ponavljajočih se kršitvah, če bi se želel nanje pozneje sklicevati.

50 Na drugem mestu, EUIPO opozarja na protislovje, ki izhaja iz izpodbijane sodbe, v kateri je Splošno sodišče podvomilo o resničnosti opominov, potem ko je v točki 93 izpodbijane sodbe kot nedopustne zavrnilo dokaze o teh opominih, ki jih je EUIPO predložil temu sodišču v prilogah od D1 do D5 k dupliki.

51 Vendar, kot je Splošno sodišče poudarilo v točki 88 izpodbijane sodbe, člen 85 Poslovnika v odstavku 1 določa, da se dokazi podajo v okviru prve izmenjave vlog, v odstavku 2 pa, da se v repliki ali dupliki lahko podajo le, če se zamuda pri njihovi predložitvi oziroma podaji ustrezno upraviči.

52 Ker pa so bili dokazi, za katere EUIPO meni, da je z njimi mogoče dokazati resničnost opominov, poslanih KD, v fazi duplike predloženi brez utemeljitve, jih je Splošno sodišče z uporabo pravil svojega poslovnika, ki v okviru pritožbe niso bila izpodbijana, zavrnilo kot nedopustne.

53 Zato Splošno sodišče s tem, ko je ugotovilo, da glede na spis, ki mu je bil predložen, resničnost opominov za spoštovanje rokov, ki naj bi jih hierarhično nadrejeni v upoštevnem obdobju poslal KD, ni bila dokazana, v svoji sodbi ni niti napačno uporabilo prava niti te sodbe ni protislovno obrazložilo.

54 Nazadnje, čeprav se očitek, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, na katerega se EUIPO prav tako sklicuje v svojem tretjem pritožbenem razlogu, razlikuje od prvih dveh očitkov iz istega pritožbenega razloga, je treba ta očitek, ker niso podana pojasnila, ki bi omogočila presojo njegovega obsega, zavreči kot nedopusten.

55 Tretji pritožbeni razlog je treba zato zavrniti.

Četrti pritožbeni razlog

Trditve strank

56 EUIPO s četrtim pritožbenim razlogom, ki se nanaša na točke od 121 do 129 izpodbijane sodbe, Splošnemu sodišču očita, da je napačno uporabilo pravo pri razlagi obveznosti skrbnega ravnanja in kršilo obveznost obrazložitve.

57 Na prvem mestu, Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, ko je ugotovilo, da bi moral EUIPO pri sprejetju spornega poročila ustrezno upoštevati zdravstvene težave KD.

58 Namreč, prvič, kadar ocenjevalec nima razloga, da bi ugotovil, da so odsotnosti zaposlenega na delovnem mestu zaradi njegovih zdravstvenih težav lahko pomembno vplivale na njegovo delovno uspešnost, naj mu ne bi bilo mogoče očitati, da v svojem poročilu ni niti omenil niti upošteval teh težav.

59 Drugič, v ocenjevalnih poročilih naj bi bile ocenjene sposobnosti, učinkovitost in ravnanje uslužbenca v službi v obdobju, ko je ta dejansko delal. Obdobje, v katerem je bil odsoten iz upravičenih razlogov (na primer bolezen, nesreča, starševski ali družinski dopust, porodniški dopust), naj bi bilo izvzeto iz upoštevnega obdobja. Če je ta odsotnost tako dolgotrajna ali pomembna, da je vplivala na delovno uspešnost, se lahko letni cilji uslužbenca ustrezno prilagodijo ali pa se njihovo nedoseganje upraviči.

60 Tretjič, zdravstvene podatke naj bi prejela in obdelala neposredno zdravstvena služba EUIPO ter naj ne bi bili posredovani ocenjevalcem ali, splošneje, upravi. Zato naj v ocenjevalnih poročilih osebni podatki o zdravju osebja ne bi bili navedeni.

61 Na drugem mestu, EUIPO Splošnemu sodišču očita, da ni pojasnilo niti tega, zakaj naj ocenjevalec ne bi izpolnil svoje dolžnosti skrbnega ravnanja, niti tega, kaj naj bi mu ta dolžnost nalagala.

62 Namreč, prvič, EUIPO ne razume, zakaj bi moral ocenjevalec v sporno poročilo vključiti zdravstvene težave KD, čeprav je na splošno pozitivno ocenil njeno delo.

63 Drugič, EUIPO meni, da na podlagi izpodbijane sodbe ni mogoče razumeti, kako naj bi se zdravstvene težave KD obravnavale v spornem poročilu, saj ocenjevalec zdravstvenega stanja te uslužbenke ni mogel oceniti.

64 Nazadnje, EUIPO se sprašuje, ali upoštevanje zdravstvenih težav KD, ki ga zahteva Splošno sodišče, pomeni, da je treba oceno KD izboljšati ali posodobiti. Meni, da bi bilo enako neupravičeno dodeliti prednost uslužbencu, ki je bil odsoten zaradi bolezni, kot mu tako odsotnost očitati.

65 KD trdi, da četrti pritožbeni razlog ni utemeljen.

Presoja Sodišča

66 Opozoriti je treba, da dolžnost skrbnega ravnanja odraža ravnovesje medsebojnih pravic in obveznosti, ki so bili s Kadrovskimi predpisi in po analogiji Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev vzpostavljeni v razmerjih med javnim organom in uslužbenci javnih služb. Tako kot pravica do dobrega upravljanja to ravnotežje med drugim pomeni, da organ pri odločanju o položaju uslužbenca upošteva vse elemente, ki lahko vplivajo na njegovo odločitev, in da pri tem ne upošteva le interesov službe, ampak tudi interese zadevnega uslužbenca (glej v tem smislu sodbo z dne 15. aprila 2021, FV/Svet, C-875/19 P, EU:C:2021:283, točka 98).

67 Kot je Splošno sodišče pravilno presodilo v točki 125 izpodbijane sodbe, dolžnost skrbnega ravnanja upravi med drugim nalaga, da pri sprejemanju ocenjevalnega poročila uradnika ali uslužbenca po potrebi ustrezno upošteva zdravstvene težave zadevnega uradnika ali uslužbenca.

68 V obravnavani zadevi je Splošno sodišče v točki 126 izpodbijane sodbe navedlo, da v spornem poročilu niso omenjene nobene zdravstvene težave KD, ki jih je ta imela v upoštevnem obdobju, čeprav so bile velike, zato je ugotovilo, da je bila kršena dolžnost skrbnega ravnanja.

69 EUIPO to ugotovitev graja s trditvijo, na prvem mestu, da bi bilo treba zdravstvene težave uradnika ali uslužbenca v ocenjevalnem poročilu upoštevati le, če je zdravstveno stanje tega uradnika ali uslužbenca upravičevalo tako dolge ali pogoste odsotnosti, da je bila onemogočena njegova popolna ocena za zadevno leto.

70 Vendar takega omejujočega pristopa ocenjevalca k upoštevanju zdravstvenega stanja uradnika ali uslužbenca ni mogoče sprejeti, saj lahko zdravstvene težave, s katerimi se ta sooča, vplivajo tudi na njegovo delovno uspešnost v obdobjih, v katerih dela.

71 Na drugem mestu, EUIPO trdi, da zaupnost zdravstvenih informacij nasprotuje temu, da bi bile te navedene v ocenjevalnem poročilu.

72 Vendar pa zaupnost teh informacij ne preprečuje, da bi se nadrejeni uslužbenca, ki ima dolgotrajno bolezen, zaradi katere je pogosto odsoten, seznanili z njegovimi zdravstvenimi težavami, tudi če se ne bi seznanili z natančno naravo teh težav.

73 V obravnavanem primeru ni sporno, prvič, da je imela KD v letih od 2015 do 2018 resne zdravstvene težave in jih v upoštevnem obdobju še ni premagala, kar dokazujejo njene odsotnosti iz zdravstvenih razlogov v tem obdobju, in drugič, da je bil njen ocenjevalec s temi težavami seznanjen.

74 Zato z zaupnostjo zdravstvenih podatkov ni mogoče upravičiti tega, da zdravstvene težave KD v spornem poročilu niso omenjene.

75 Na tretjem mestu, EUIPO Splošnemu sodišču očita, da je kršilo obveznost obrazložitve, ker naj ne bi pojasnilo, niti zakaj naj ocenjevalec ne bi izpolnil svoje dolžnosti skrbnega ravnanja niti kako bi se morale zdravstvene težave KD odražati v spornem poročilu.

76 Vendar je Splošno sodišče, kot je navedeno v točki 58 te sodbe, v točki 126 izpodbijane sodbe navedlo, kaj pomeni kršitev obveznosti skrbnega ravnanja v zadevnem poročilu, in sicer da v spornem poročilu niso nikjer omenjene zdravstvene težave KD.

77 Poleg tega Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da ni pojasnilo, kako bi moral ocenjevalec upoštevati te zdravstvene težave, saj kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja, ugotovljena v izpodbijani sodbi, ni posledica neustreznega upoštevanja, temveč neobstoja kakršne koli omembe navedenih zdravstvenih težav v spornem poročilu.

78 Zato očitek, da je Splošno sodišče brez obrazložitve ugotovilo, da je EUIPO kršil dolžnost skrbnega ravnanja, ni utemeljen.

79 Iz navedenega izhaja, da je treba četrti pritožbeni razlog zavrniti.

80 Ker nobeden od pritožbenih razlogov ni bil sprejet, je treba pritožbo zavrniti.

Stroški

81 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. KD je predlagala, naj se uradu EUIPO naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspel, mu je treba naložiti plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) razsodilo:

1. **Pritožba se zavrne.**

2. **Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi